

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für das Schluss- und Thorafreudfest

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1904

דוחיה ריש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12226)

שיר היחוד ליום ראשון בשבוע

ס אשירה נאזכרה לאלהי בעודי. האלהים הרועה אותי מעודי:
קהל עד היום הנה החזקת בידי. תיים וחסד עשית עמדי:
ס ברוך יי וברוך שם כבודו. פי על עבדו הפליא חסדו:
קהל לאלהי מרום במה אקדם. ובמה אכף לאלהי קדם:
ס אלו הרים למערכה. וכל עצי לבנון בכל ערוכה:
קהל ואם כל בהמות וחיות קרוצים. נתחיים ערוכים על העצים:
ס אף זויות מזבח מבוסים. דם בפנים לים | מכסים:
קהל ובחול סלת דשן ושמן. בלול ברבבות גחלי שמן:
ס ולאזכרה לבונה וסמים. ולקטרת כל ראשי בשמים:
קהל ואלו גרות על המנורות. יהיו מאירות בשני המאורות:
ס ובהרי אל | לחם הפנים. על שלחנות ערוכים בפנים:
קהל ויין כמטר השמים. ושכר לנסך פעינות מים:
ס ואלו כל בני אדם פהנים. ולוים | משררים בכנף רננים:
קהל וכל עצי עדן וכל עצי יערים. בנורות ונבלים ושירים:
ס וכל בני אלהים בקול תרועתם. והכוכבים ממסלוחם:
קהל וכל הלבנון ותיה בלה. אין די בער ואין די עולה:
ס הן בכל אלה אין די לעבוד. ואין די לקדם לאל הכבוד:
קהל פי נכבדת מאד מלפניו. ובמה נכף לאדונינו:
ס אמנם לא יכלו כבודו. כל חי. אף פי אני עבדו:
קהל ואני נבזה וחדל אישים. נמאם בעיני ושפל אנשים:
ס ואין לעבדו כל | לכבודו. להשיב לה גמול על חסדו:
קהל פי הרבית טובות אלי. פי הגדלת חסדו עלי:
ס ורב שלמים לה חיבתי. פי עשית טובות אחי:
קהל ולא חיבת לי גמוליה. כל טובתי כל עליה:
ס על רפובות לא עבדתיה. אחת לרבו לא גמלתיה:
קהל אם אמרתי אספרה נא כמו. לא ידעתי ספורות למו:
ס ומה אשיב לה והכל שלך. לה שמים אף ארץ לה:
קהל ימים וכל אשר בם בידך. וכלם ישבעון מיך:
ס ואתחננו עמך וצאנך. וחפצים לעשות רצונך:
קהל ואף געבוד ואין לאל דינו. ולשרסת אש בית מקדשנו

שיר היחוד ליום ראשון

טו ואיך נשכוד ואין זבח ומנחה. כי לא בנו אל המנוחה :

קל ומים אין להעביר ממאה. ואנחנו על אדמה ממאה :

טו שש אנכי על אמריך. ואני באחי בדבריך :

קל כי כתוב לא על זבחיך. ועולותיך אזכיחך :

טו על דבר זבח ועולותיכם. לא צויתי את אבותיכם :

קל מה שאלתי ומה דרשתי ממך. כי אם ליראה אותי :

טו לעבוד בשמחה ובלבב טוב. הנה שמוע מזבח טוב :

קל ולב נשבר ממנחה מהורה. זבחי אלהים רוח נשברה :

טו זבח ומנחה לא חפצתי. חפצתי ועולה לא שאלתי :

קל מזבח אבנה בשכרון לבי. ואשברה אף רוחי בקרבי :

טו רום לב אשפיל ואח רום עיני. ואקרע לבבי למען אדני :

קל שברי רוחי הם זבחיך. יעלו לרצון על מזבחיך :

טו ואשמיע בקול הזיותיך. ואספרה כל נפלאותיך :

קל אשר ידעה נפשי אהבירה. אמלל גבורות ואדברה :

טו ומה אערוד ולא ידעתי מה. היכול אוכל דבר מאומה :

קל כי אין חקר לגדלתו. וגם אין מספר לתבונתו :

טו חכם לבב הוא מי כמוהו. שגיא כח לא מצאנוהו :

קל עושה גדולות ורב גוראות. גדול אתה ועושה נפלאות :

טו עד אין מספר ועד אין חקר. ולא נודע כי לא יחקר :

קל איזו עין אשר תעידך. ואיזו פה אשר יגידך :

טו חי לא ראך ולב לא ידעך. ואיזו שבח אשר יציעך :

קל גם | משרתך לא ראוך. וכל חכמי לב לא מצאוך :

טו אתה לבדך מכיר שבחך. ואין זולתך יודע כחך :

קל ואין יודע בלעדך. שבחות ראיוות לכבודך :

טו על פני תבורך כראוי לך. כפי קדשך כבודך וגדלך :

קל ומפי הפל בכל אילותם. כפי מדע אשר אתה חננתם :

טו יודו פלאך השמים. ויאדרוך קולות מים :

קל ויריעו לך כל הארץ. יודוך כל מלכי ארץ :

טו אף יודוך כל העצים. וישבחוך כל האפים :

קל כל זרע יעקב עבדיך. כי עליהם נברו חסדיך :

טו את שם יי ואלו שמים. אל אלהים אמת ואלו שלום :

שיר היחוד ליום שני בשבוע

- קחל וְאֵינִי עֹבֵדְךָ בֶּן אֲמִתְךָ. אֲדַבֵּר אֲמִלֵּל גְּבוּרֹתֶיךָ:
- קחל דְּרָכֶי שִׁבְחֶךָ קִצְתָם אֲסַפְּרָה. מַעֲשֵׂיךָ מַה נִּזְרָא אֲמָרָה:
- קחל חֶקֶר אֱלֹהִים לֹא יִמָּצֵא. וְתַכְלִית שְׂדֵי לֹא תִקְצָה:
- קחל וְלֹחֲבִינָה הֲלֹא אֵין חֶקֶר. וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יִחְקַר:
- קחל וְגַם אֵין מִסְפַּר לְגִדּוּדֶיךָ. בְּצַבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ:
- קחל אֵיזוֹ עֵין אֲשֶׁר תַּעֲדֶךָ. וְחֵי לֹא רָאָה פָנַי כְּבוֹדֶךָ:
- קחל גִּבּוֹן וְחֶכֶם הֵן לֹא יָדַע. וְאֵיךְ אֶעְרֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אָדַע:
- קחל וְאִם יֹאמֶר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ. אֶעְרֹךְ אֵלָיו וּבִמְתַקְנָתוֹ:
- קחל אָבִיא וְאֲמָצֵא תַכְלִית שְׁבָחוֹ. לֹא נִאֲמָנָה אֵת אֵל רוּחוֹ:
- קחל יִבְלַע כִּי לֹא יָדַע עֲרִבּוֹ. אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דְּרָבּוֹ:
- קחל וְעַמְדֵי לֹא בֵן אָנֹכִי. וְפִי לֹא אֲתֵן לְהַטּוֹא וְחִבֵּי:
- קחל אֲסַפְּרָה לְאַחֵי קִצְוֹת דְּרָכֶי אֵל. וְלִישְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל:
- קחל בְּכַתּוּב אֲמָרוּ לֵאלֹהִים. מַה נִּזְרָא מַעֲשֵׂיךָ אֱלֹהִים:
- קחל וְאֲמָרְתָּ עִם זֶה יִצְרָתָ לִי. יִסְפְּרוּ שְׁמִי וְתִהְלֹתִי:
- קחל בְּמִצְרַיִם שְׁמָתִי עֲלִילוֹתִי. לְמַעַן תִּסְפַּר אֵת אוֹתוֹתַי:
- קחל וְאֵינִי עֹבֵדְךָ עַל בֶּן אֲסַפְּרָה. בְּאֲשֶׁר אֲדַרּוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר:
- קחל תִּהְלֵל נַפְשִׁי כֹחַ מַעֲשֵׂיךָ. וְכָל קֶרְבִי אֵת שֵׁם קִדְשֶׁךָ:
- קחל וְאֲבָרְכְךָ בְּכָל עֲנִינִי. וּבְכָל לִבִּי אוֹדָה אֵת אֲדֹנָי:
- קחל גַּם בְּגִרְוֹנֵי רוּמְמוֹתֶיךָ. וְאֵת פִּי אֲמַלֵּא תִהְלֹתֶךָ:
- קחל כִּי פִי יִגִּיד תִּהְלֹתֶךָ. כָּל הַיּוֹם אֵת תִּפְאָרְתֶךָ:
- קחל וְאֲמָרָה נָא עֲזוּזֵי נִזְרָאוֹתֶיךָ. וְאֲשִׁיחָה דְּבָרֵי גִפְלֹאוֹתֶיךָ:
- קחל יָדַעְתִּי כִּי גִדּוֹל אַתָּה. עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גִּדְלָתָ:
- קחל הֵן לְעֹבְדֶיךָ גְּמוּלָה אֵין מְשִׁיבִים. וְלִמָּה לָהֶם הִפָּה מְטִיבִים:
- קחל דּוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקִרְוֹב יִי אֵל עִם קִרְוֹבוֹ:
- קחל עִם מַרְעִיתוֹ וְצֵאֵן יָדוֹ. נִבְרָךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
- קחל בְּצַר לָנוּ מְאֹד נִמְצָאתָ. כִּי דוֹרְשֵׁיךָ לֹא עֹזְבֹתָ:

שיר היחוד ליום שני

קהל **קח** ותמיד בפנינו תהלתך. ומהללים לשם תפארתך:
 מ **מ** עד אלה בך ובכבודך. ומשרתיך אף עבדיך:
 קהל **קח** אשר כבודך מלא כל הארץ. וכבודך על כל הארץ:
 מ **מ** נאבותינו בחרו אותך. לבדך לעבוד ואין לזר אִתְּךָ:
 קהל **קח** גם אנחנו אותך לבדך. נעבוד כְּכֵן אֵב וְגַבְרָתְךָ:
 מ **מ** והננו על יחודך. יומם וְלַיְלָה עֲדִיךָ:
 קהל **קח** בפני כלנו ובלבבנו. שאתה לבדך אלהינו:
 מ **מ** אלהינו אתה על יחודך. עדים אנחנו ועבדיך:
 קהל **קח** אין תחלה אל ראשיתך. ואין קץ ותכלה לאחריתך:
 מ **מ** ראשון ואחרון מפלי ראשית. ומפלי אחרית ואין לב להשית:
 קהל **קח** אין קצה אל גְּבוּהוֹתְךָ. ואין סוף לעומק מדותיך:
 מ **מ** אין לך סובב ואין לך פאה. על כן אותך חי לא ראה:
 קהל **קח** אין צד וצלע וצליעוף. ורחב ואורך לא ימצעוף:
 מ **מ** אין פאה לסביבותך. ואין תוף מבדיל בינותך:
 קהל **קח** אין חכמה אשר תדעך. ואין מדע אשר יגיעך:
 מ **מ** ולא ישיג אותך כל מדע. ואין שכל אשר יבין וידע:
 קהל **קח** ממך מאומה ואיכה אתה. ואיך בלי מאומה כל בראתך:

ליום שלישי בשבוע

מ **מ** אַמְנֵם יִדְעֵמי כִּי אֵתָה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יִצְרָתְךָ:
 קהל **קח** אתה בורא ולא גבראת. אתה יוצר ולא נוצרת:
 מ **מ** אתה ממת ואת כל תכלה. אתה מוריד שאול ואף תעלה:
 קהל **קח** ונאמן להחיות מתים אתה. ועל ידי גביאך כן הודעת:
 מ **מ** ולא תמות אל חי ולא מתה. מעולם ועד עולם אתה:
 קהל **קח** משביר ומוליד ולא נולדת. מוחץ ורופא ולא חלית:
 מ **מ** מנת ומדנה אין לפניה. תנוסה ושנה אין לעניה:
 קהל **קח** הלא מקדם אל חי אתה. מאשר בך לא נשתנית:
 מ **מ** ועד העולם לא תשתנה. ומאלהותך לא תתננה:
 קהל **קח** חדש ונושן לא גמצאת. חדשת כל ולא חדשת:
 מ **מ** לא יחולו זקנה ובחרות. עליך גם שיבה ושחרות:
 קהל **קח** ולא חלו בך שמחה געצב. ודמיון ו גוצר וכל דבר קצבו

שיר היחוד ליום שלישי

מן כי לא יסובב אותך גשם. אף לא תדמה אל כל נשם:
 קהל כל היצורים גבול סבבתם. אל ראשיתם ולאחריתם:
 מן כי הפרואים בגבול שממם. ולימי צבאם גבול הקפתם:
 קהל וליך אין גבול ולימיה. ולשבותיה ולעצמה:
 מן על פן אינה צריך לכל. ולידה ולחסדה צריכים הכל:
 קהל הכל צריכים לצדקותיה. ואינה צריכה לבריותיה:
 מן כי טרם כל יציר הייתה. לבדה מאומה לא נצרכה:
 קהל ראשית ואחרית בידה ערוכים. איתה בם והם ברוחה שרוכים:
 מן כל אשר היה בראשונה. ואשר יהיה באחרונה:
 קהל כל היצורים וכל מעשיהם. וכל דבריהם ומחשבותיהם:
 מן מראש ועד סוף תדע כלם. ולא תשבח כי אפה אצלם:
 קהל איתה בראתם ולבה ערכם. לבדה תדע מקומם ונרצם:
 מן הן אין דבר ממך געלם. כי לפניך גבונים כלם:
 קהל אין חשך ואין מנום וסתר. לנום שמה ולהסתר:
 מן את אשר תבקש אפה מוצא. בלי נטות אליהם בעת שתדעה:
 קהל כי את הכל באחת תראה. לבדה תעשה ואינה גלגלה:
 מן כי על גוי ועל אדם יחד. על כל תדבר ברגע אחד:
 קהל תשמע ברגע כל הקולות. זעק ולחש וכל התפללות:
 מן אף תבין אל כל מעשיהם. ברגע תחקור כל ללבניהם:
 קהל ולא תאריך על מחשבותיה. ולא תתמהמה על-עצתה:
 מן אצל עצתה נזרה. לקץ ולמועד קריאתה:
 קהל וכלם באמת בתם וכיושר. מבלי עדה ומבלי חסר:
 מן ממך דבר לא יאבד. ודבר ממך לא יכבד:
 קהל כל אשר תחפוץ תוכל לעשות. ואין מי מוחה בידך מעשות:
 מן יכלת " בחפצו קשורה. וברצות " לא אחרה:
 קהל אין דבר סתר ממך נבחר. עתידות ועזברות לך הם יחד:
 מן אשר מעולם ועד העולם. הם כלם בך ואפה בכלם:
 קהל חדשות תגיד וסוד דרכיה. אל עבדיה ומלאכיה:
 מן ואינה צריכה להשמיעה. דבר סוד וסתר להודיעה:
 קהל כי ממך כל סוד יגלה. בטרם על ל לב כל יציר יעלה:
 מן קלב כל נקרא לא תמצא. מפינו עתק לא יצא:

קהל באין לו קצה ולא יחצה. לב לא יתור ואין פה פוצה:

100 באין לו רוחות ולא רוחות. אין לו שיחות בו מוכיחות:

קהל למרחוק מי ישא דעו. ללא תחלה ולא סוף להגיעו:

100 אנגידים אחרים תוף וסוף וראש. פה ולב אבלום מדרוש ומחרש:

קהל גבה ועמק נעוצים פסובב. חכם לב ונבון לא ילכב:

100 סובב את הכל ומלא את כל. ובהיות הכל אתה בכל:

קהל אין עליך ואין תחתיה. אין חוץ לך ואין בינותיה:

100 אין מראה ונב ליחודה. ואין גוף לעצם יחודה:

קהל ואין בתוך ממה נבדל. ואין מקום רק ממה נחדל:

100 ואיך נאצל מכל ונבדל. ואין מקום רק ממה ונחדל:

קהל מקרה ושנוי אין בק נמצא. ולא זמן וערער ולא כל שמצה:

100 כל זמן וכל עת אתה מכינם. אתה עורכם ואתה משנם:

קהל כל מדע לא ישיג אותה. אין שכל אשר ימצא אותה:

100 פמדתה חכמתה. פגדלתה תבונתה:

קהל חכם אתה מאליה. חי מעצמה ואין פגילתה:

100 זולת חכמתה אין חכמה. בלתי בינתה אין בינה ומזמה:

קהל חלקת בלב חכמים שכל. ורוחה תמלאם ודעתם תשכל:

100 מפלעדי כחה אין נבונה. ומפלעדי עזה אין עזרה:

קהל אין נקבד פי אם פבדתו. ואין גדול פי אם גדלתו:

100 כל יקר וכל טוב מידה. לאשר תחפון עשות חסדיה:

קהל אין חקר לגדלתה. ואין מספר לתבונתה:

100 אין עוד זולת הנייתה. חי וכל תוכל ואין בלתה:

קהל ולפני הכל כל היית. ובהיות הכל כל מלאת:

100 לא לחצוה ולא הסוה. יצוריה אף לא מעטוה:

קהל בעשותה כל | לא נבדלתה. מתוך מלאכתה לא נחדלתה:

100 פעשותה את השמים. ואת הארץ ואת המים:

קהל לא קרבוה ולא רחקה. פי כל קירות לא יחלקוה:

100 ונם | פים לא ישטטה. ורוח בפיר לא יהדפה:

קהל אף כל טנפת לא תטנפה. אש אוכלה אש לא תשרפה:

100 לתגיוסה אין ספרון. וליחודה אין יתרון:

קהל כמו היות לעולם תהנה. חסר ועדה בק לא יקנה:

שיר היחוד ליום שלישי

מ וְשִׁמְךָ מְעִידָךְ מִי הָיִיתָ. הַתְּנָה וְהַתְּנָה וּבְכָל אֶתְחָה:
קחל דַּעַה לְעוֹלָם וּבֵן | גּוֹדַעַתָּה. גְּעִידָךְ וּבֵן בְּךָ הַעִידוֹתָ
מ שְׂאֵתָה הוּא הַתְּנָה בְּכָל. שְׁלָךְ הַכָּל וּמִסְךָ הַכָּל:
קחל שְׂמוֹת יִקְרָךְ יַעֲנֶנּוּ וְיַעֲדוּ. בְּתַלְתָּךְ יִקְרָךְ בְּךָ יִסְתַּדוּ:

ליום רביעי בשבוע

מ אֲחַסֵּם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלֵי. אֲנִי אֱלֹהֵי צוּרֵי וְנוֹאֵלֵי:
קחל אֵיחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּכָל יוֹם פְּעֻמִּים:
מ אֵל סִי אֶחָד הוּא בְּרָאֵנוּ. אָבִיר יַעֲקֹב אָב לְכָלֵנוּ:
קחל אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
מ אֵין בְּאֵל אִשׁ אוֹכְלָה וּקְנָא. לְעוֹלָם יי אֵמֶת אֵל אֲמוּנָה:
קחל אֲזִרֵי וַיִּשְׁעֵי מְעוֹז תָּנִי. עָלֶיךָ תְּלוּיִם כָּל מְאֹוֵי:
מ אֱלֹהִים אֵמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יִכִּילוּ זַעֲמוֹ נוֹיִם וְאֵיִים:
קחל אֲדִיר וְאֲמִיץ כַּחַ וְרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים
מ אֱלוֹת עוֹשֵׂי אִישִׁי וּבוֹעֵלֵי. אֲלוֹף גְּעוּרֵי שׁוֹמְרֵי וְעֵלֵי:
קחל בּוֹרֵא כָל יִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל. בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
מ בּוֹרֵא רוּחַ הַרִים יוֹצֵר. מִסְךָ מִזְמָה לֹא יִבְצֹר:
קחל בָּאָה מְשִׁיב גְּמוּל עַל גְּאִים. עַל הַרְמִים וְעַל הַנְּשׂוּאִים:
מ גְּבוּר בְּקוֹמוֹ לְעֲרוֹץ בְּעִבְרָה. מַהֲדֵר בְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִרָא:
קחל גְּבִיָּה כָּל אֲשֶׁר תַּחֲתָיו גּוֹשָׂא. וּגְדֹל כַּח גְּדוּלוֹת עוֹשָׂה:
מ גְּדוּל הוּא וְשִׁמוֹ בְּגִבּוֹרָה. אֲרִיָּה שָׂאֵג מִי לֹא יִרָא:
קחל הוֹדֵי דְגוּל הוּא מְרַבְּבָה. אֵל גְּעַרְיָן בְּסוּד קְרוֹשִׁים רַבָּה:
מ דִּין יְחִיב בְּעִתִּיק יוֹמִין. וְצִבְאוֹ עַל שְׂמַאל וְעַל יְמִין:
קחל הֲדָרוֹ וְהוֹדוֹ עַל בְּנֵי עֲבָדָיו. הֲדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו:
מ הוּא אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת לְכָל בְּשָׂר. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכָּל:
קחל וְדֵאֵי וְתִיק יוֹדַע וְעַד. יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד:
מ וְאֲשֶׁר תֵּרַב בְּאֹתָנוּ. לְהַלְחֵם | מִלְחַמָּתָנוּ:
קחל זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רֵאשׁוּנִים. כְּיוֹם אֶתְמוּל | לוֹ אֵלֶךְ שְׁנַיִם:
מ זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קוֹיֵנוּ. וְחֲמַרְתָּ יְהוָה הוּא יִשְׁעֵנוּ:
קחל חֶלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכָּל. חַנּוּן יי וְחֲסִיד בְּכָל:
מ סִי לְעוֹלָם יי חֶלְקִי. מִכֶּם הָרִזִים יי חֲזָקִי:
קחל מוֹכ וּמְטִיב הַמְּלַמֵּד | נְעָה. מְהוֹר עֵינַיִם | מְרֵאוֹת בְּרַעְתָּנוּ:

קהל מלך יעקב משגב לנו. הוא מחוקקנו ומושיענו:
 100 מנהול ישועות משען יחי לי. מבטח אלהים " חילי:
 קהל מושל עולם | מלכותך. בכל הור ודור ממשתלחך:
 100 מי יתנך באח לי לצרה. הושע " פי ידך לא קצרה:
 קהל מקור חיים | מקוה ישראל. לא אעזוב פי מעזי אל:
 100 מגן ישעי ותרב באוה. לשמך ולזכרך נפש פאנה:
 קהל מגן הוא לכל החוסים בו. אשרי אדם אשר עזו לו בו:
 100 נבר ונעים נאור ונורא. נאדר ונאזר שמו בנבורה:
 קהל נאמן נצח ישראל ונזאלו. לא ישקר אשרי כל חוכי לו:
 100 נצח ישורון האל הנאמן. מאלהיו יהודה לא אלמן:
 קהל נפלא על כל הנפלאים. ומתנשא על כל הנשאים:
 100 נקדש ונערץ אלהי קדושי. נבון ונשגב " נסי:
 קהל נזקם ונזטר ובעל חמה. לצריו לאויביו איש מלחמה:
 100 נרי " קהל נז עמי ראשי. ונר לרגלי דברו:
 קהל סומך וסועד " סלעי. סובל וסולח ונושא פשעי:
 100 סהרי " סלעי וסתרי. סולח וסובל סעדי וסברי:
 קהל סלענו " ומצודתנו. עזרתנו ומפלגנו:
 100 עוזו ונבור עזי ועזרי. עליון עוז לי אל יהי ערי:
 קהל עיר וקדיש | שתי | סביביו סתר. אכן אתה אל מסתתר:
 100 עד ממחר לשלם גמול | לאויביו. שומר ברית וחסד לאוהביו:
 קהל פדה את אברהם ידידו. הוא יפדה את ישראל עבדו:
 100 פחד יצחק יתן פחדו. על צרי בני יעקב עבדו:
 קהל פועל וחוקר ודורש ובודק כל | לבבות. לו איתן צדק:
 100 צרור המור אשכול הכפר. נותן לעמו צריו כפר:
 קהל צח ואדום דודי בצבאיו אות. על כן נקרא שמו " צבאות:
 100 צדיק " הצור המים. אבטח עדי עד בצור עולמים:
 קהל צבא השמים | משתחווים לו. שרפים עומדים | ממעל | לו:
 100 קדוש הוא בכל מיני קדשות. כחות שלש קדוש משלשות:
 קהל קים לעלמין אלהא חיא. מרא דארעא ומרא דשמא:
 100 קוני מרחם | מקנא לשונאיו. קנו ישעי וקרוב לקוראיו:
 קהל רחוק מכל ואת כל רואה. כי רם " ושפל יראה:

שיר היתוד ליום רביעי

ו רעי יי לא אחסר פל. ורב פח ורב חסד לכל:

קהל רחום יי רופא ומחבש לשכנרי לב. ועון פזיש:

ו רעי כלו הוא מחמדים. משפשו אמת מתוקים וחמודים:

קהל ראשון ואחרון מעולם ועד עולם אתה אל. שוכן עד:

ו שליט מלך שמיא בכל דר ודר. ליה אנא משבח מרומם ומקדש:

קהל שמש ומגן יי אלהים. שופט צדק ומשפיל גבוהים:

ו שניא כח לא מצאנוהו. ישגיב בכחו ומי כמוהו:

קהל שלמה שמו פי שלו שלום. פי ידבר אל חסידיו שלום:

ו שם יי אהיה אשר אהיה. תועפות ראם לו בכפיר וכאריה:

קהל שדי מאורי מלכי ואלי. הללויה שמו גפשי הללי:

ו תתמם עם יושבי נטעים. השריגים שלשת הרועים:

קהל תתחסד תתבר עמם. ועם עקשים תתפל | להמם:

ו תמים דרבה תקוף מכל. תוכל | לברך לעשות את כל:

קהל תזחלתי וסברי ותקנתי. תאות גפשי ותשוקתי:

ו תהלתי ותפארתי ועזי. מפעי אמי גוחי וגוזי:

קהל תמים דעים אל דעות אהר. כל הלבבות הנרש יחד:

ליום חמישי בשבוע

ו מי כמוך דעה מורה. גיב שפתים אתה בורא:

קהל מחשבותיך עמקו ורמו. ושנותיך לא יתמו:

ו לא לפדוף חכמתך. ולא הבינוך תבינתך:

קהל לא קבלת מלכותך. ולא ירשת ממשלתך:

ו לעולם יהי לך לברך. ולא לאחרים כבוד הודך:

קהל ולא תתן לאלהים אחרים. תהלתך לפסילים וזרים:

ו וכבוד וגם כל יקר מאתך. וכבודך לא לזרים אתך:

קהל אתה תעיד ביהודך. ותורתך בעבדיך:

ו אלהינו על יחודך. אתה עד אמת ואנחנו עבדיך:

קהל לפניך לא אל הקדימך. ובמלאכתך אין זר עמך:

ו לא נועצת ולא לפדת. בחדשך בריאות פי נבינות:

קהל מפעמקי מחשבותך. ומלכך כל פעלותיך:

ו קצות דרכיך הלא הברנו. ומפעשיך הן דענו:

שיר היתוד ליום חמישי

קהל שאתה אל כל יצרת. לבדך מאומה לא נגרעת:
 מ לעשות מלאכתך לא לחצת. וגם לעזר לא נצרכת:
 קהל כי היית לפני הכל. ואז באין כל ו לא נצרכת כל:
 מ כי מאהבתך עבדך. כל בראת לכבודך:
 קהל לא נשמע מן אז והלאה. ולא קם ולא נהיה ולא נראה:
 מ ולא נודע אל זולתך. ואין כמוך ואין בלתיך:
 קהל וגם אחריך לא יהיה אל. ראשון ואחרון אל ישראל:
 מ ברוך אתה יחיד ומיוחד. "אחד ושמו אחד:
 קהל אשר מי יעשה במלאכתך. במעשיך וכגבורותך:
 מ אין יציר זולת יצירתך. ואין בריאה כי אם בריאתך:
 קהל כל אשר תחפזין תעשה בכל. כי אתה געלית על כל:
 מ אין כמוך ואין בלתיך. כי אין אלהים זולתך:
 קהל אתה האל עושה פלא. ודבר ממך לא יפלא:
 מ מי כמוך נורא תהלות. אלהים לבדך עושה גדולות:
 קהל אין אותות כמו אותותיך. אף אין מופת כמו מופתיתך:
 מ אין תבונה בתבונתך. אין גדלה בגדלותך:
 קהל כי מאד עמקו מחשבותיך. וגבהו דרכי אורחותיך:
 מ אין באנה כמו באותך. אף אין ענה בענותך:
 קהל אין קדשה בקדשותך. אין קרבות כמו קרבותך:
 מ אין צדקה כמו צדקתך. אין תשובה בתשובתך:
 קהל אין זרוע פזרעותיך. אין קול ברעם גבורותיך:
 מ אין רחמים ברחמנותך. אין חנינות בחנינותך:
 קהל אין אלהות באלהותיך. ואין מפליא בשם תפארתך:
 מ כי שמותך אלים ו מרוצים. בזכרך לחוצים להפליא נחוצים:
 קהל ואשר וחרטום לא ילחצוה. וכל שם ולהט לא ינצחוה:
 מ לא ינצחוה כל החכמים. כל הקוסמים והחרטומים:
 קהל אתה משיב לאחור חכמים. לא יוכלו לה ערומים וקוסמים:
 מ להשיב לאחור מזמותך. להפך עצת סוד גזרתך:
 קהל מרצונה לא יעבירוה. לא ימחרוה ולא יאחרוה:
 מ עצתך תפיר עצת כל יועצים. ועזך מחליש לב אמיצים:
 קהל אתה מצנח ופחדך משנה. ואין עליך פקיד מצנח:

שיר היחוד ליום ששי

קחל מן כלם יבלו אף יחלופו. הם יאבדו ואף יספו:
קחל ואתה תעמוד ותבלה כלם. פי חי וקיים אתה לעולם:

ליום ששי בשבוע

קחל מן אתה לבדך יוצר כל הוא. ולא ידמה מעשה לעושהו:
קחל כל הארצות לא יכילוה. ואף שמים לא יכללוה:
מן אז יחילו מים חיים. מפניך. אלהים חיים:
קחל רעשה ארץ ונסו מים. ונטפו מים מן השמים:
מן נוטה לבדך השמים. רוקע הארץ על המים:
קחל עשית כל חפצה לבדך. ולא נצרכת עזר כנגדך:
מן סועד אין מי יסעך. הכל מפק ומידך:
קחל כבחה אזו בין עתה ודעתך. ולעולם כל כבודך אתך:
מן ולא יעסוף ולא יגעת. כי במלאכתך לא עמלת:
קחל כי בדברך כל יצוריה. ומעשה חפצה במאמריה:
מן ולא אחרתו ולא מהרתו. הכל בעתו יפה עשיתו:
קחל מבלי מאומה כל חדשת. ואת הכל בלי כל פעלת:
מן ועל לא יסוד הכל יסדת. ברצון רוחך כל תלית:
קחל זרועות עולם את כל נושאות. מראש ועד סוף ואינם נלאות:
מן בעיניך לא דבר הקשה. רצונך כל דבר ורוחך עושה:
קחל לפעלתך לא דמית. אל כל תאר לא שוית:
מן ולא קדמה למלאכתך מלאכה. חכמתך היא הכל ערכה:
קחל לרצונך לא קדמו ואחרו. ועל חפצה לא נוספו וחסרו:
מן מכל חפצה לא שכחת. ודבר אחד לא חסרת:
קחל לא החסרת ולא העדפת. ודבר ורק בם לא פעלת:
מן אתה תשבחם ומי התעיבם. ושמן דבר לא נמצא בם:
קחל החלות בהקמה עשיתם. בתבונה וברעת כליתם:
מן מראשית ועד אחרית עשויים. באמת וביושר וטוב ראויים:
קחל הקדמת במעשי ידיך. רוב רחמיה וחסדיה:
מן פי רחמיה וחסדיה. הלא מעולם על עבדיך:
קחל ועד לא כל חי הוכן לבלבל. לפני אוכל תתן אכל:
מן ומזון ומכון תעשה בפי כל. צרכי הכל באשר לכל:
קחל שלשת ימים הראשונים. אז הבינותם לאחרונים:

שיר היחוד ליום ששי

סו אז עשית אור בשלמה. אדר מאורות ממול שלמה:

קהל במחרם כל יציר מאד גדלת. ואחר כל מאד נתגדלת:

סו אז בעין לבוש הוד והדר לובש. עד לא אורג גאות לבש:

קהל אור בשלמה וכמעיל עוטה. שמים פיריעה נוטה:

סו עשית כם לאורים דרכים. ורצוא ושוב פנחת מהלכים:

קהל הבהלת בין מים למים. במתיחת רקיע השמים:

סו מזונות מעונות לשרץ מים. ועוף יעופף על פני רקיע השמים:

קהל עשב וחקציר לבשה אדמה. מאכל לחיה ולכל בהמה:

סו בקרן שמן בן נשעת. אל האדם אשר עשית:

קהל עזר כנגדו עשית לו. די מחסורו אשר יחסר לו:

סו כל מעשיך בידו תתה. ותחת רגליו תתה:

קהל להעלות מהם בקר וצאן. על מזבחה יעלו לרצון:

סו עשית לו כחונת לשרת. להדבת קדש ולתפארת:

קהל שמת בקרבן חכמת אלהים. כי יצרתו לה בצלם אלהים:

סו לא מנעת על פני האמה. צרכי אדם וכלם בחכמה:

קהל מעשיך מאד רבו וגדלו. ושמיך יי בלם יהללו:

סו רבו וגדלו מאד מעשיך. יודוך יי בל מעשיך:

קהל כל פעלת למענה. ולכבודך כל קניניה:

ליום השבת

סו אז ביום השביעי נחת. יום השבת על בן ברכת:

קהל ועל כל פועל תהלה ערוכה. וחסדיך בכל עת יברכוכה:

סו ברוך יי יוצר בלם. אלהים חיים ומלך עולם:

קהל כי מעולם על עבדיך. רוב רחמיך וחסדיך:

סו ובמצרים החלות. להודיע כי מאד נעלית:

קהל על כל אלהים בעשותך בהם. שפטים גדלים ובאלהיהם:

סו בקקעה ים סוף עסף ראו יד הגדולה. וייראו:

קהל גהגת עמך לעשות לה. שם ותפארת להראות גדלתך:

סו ודברת עפם מן השמים. וגם העבים נספו מים:

קהל ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה. איש לא עבר:

סו תתה לעסף רגן שמים. וכעפר שאר ומצור מים:

קהל תגרש גוים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל ללאמים:

שיר היהוד ליום השבת

קהל בְּעֵבֹר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יי אִמְרוֹת טְהוֹרוֹת:
 קהל וַיִּתְּעַדְנוּ בְּמַרְעָה שָׁמַן. וּמַחְלֵמִיש צוֹר פִּלְגֵי שָׁמֶן:
 קהל וַתֵּאמֶר פֶּה אֲשֵׁב לְאַרְבַּע יָמִים. צִדָּה בְּרַךְ אֲבָרָךְ:
 קהל וּבֵית הַלְוִי נְעִימֹת יִזְמְרוּ. לֵךְ יִתְרוּעְעוּ אִף יִשִּׁירוּ:
 קהל הַטִּיבוֹת מְאֹד לְרֵאשׁוֹנִים. כִּן תִּשָּׁב גַּם לְאַחֲרוֹנִים:
 קהל אֹתָנוּ לְהַרְפוֹת וּלְהַטִּיב. וְנִזְדָּה לֵךְ לְעוֹלָם כִּי תִטִּיב:
 קהל וְקָרַן דָּוִד תִּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יי בְּקִרְבָּהּ:
 קהל וּבְרַךְ אֶת־עַמְּךָ בְּאוֹר פְּנִיָּךְ. כִּי חֲפָצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ:
 קהל בְּחַרְתָּנוּ לְהִיּוֹת לֵךְ לְעַם סִגְלָה. וְעַל עַמְּךָ בְּרַבְתָּךְ סִלָּה:
 קהל וּמִבְּרַכְתָּךְ עַמְּךָ יִבֹרְךָ. כִּי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מִבֹּרְךְ:
 קהל יְהִי שֵׁם יי מִבֹּרְךָ לְעוֹלָם. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם:
 אָמֵן וְהַלֵּל לֵי: עֲנֵה דְנִיָּאל וְאָמַר לְהוּא שְׁמָה הִיא־אֱלֹהָא מִן־עֲלְמָא וְעַד־
 עֲלְמָא דִּי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָּא הִיא־הִיא: וְנִאֲמַר. וַיֵּאמְרוּ הַלְוִיִּם יִשְׁנֹע וְקִדְמִיָּאל
 פְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה שְׂרַבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמִי בְּרַכּוּ אֶת־יי אֱלֹהֵיכֶם מִן־
 הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם. וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדָךְ וְכְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה: וְנִאֲמַר.
 בְּרוּךְ יי וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלִיָּהּ:
 וְנִאֲמַר וַיְבָרְךָ דָּוִד אֶת־יי לְעֵינֵי כָּל־הַקְּהָל. וַיֵּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם:

שיר הכבוד

קהל אֲנַעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֲאָרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נִפְשֵׁי תִעְרוֹג:
 קהל נִפְשֵׁי חֲמֻדָּה בְּצֵל יְדִידָה. לְרַעַת כָּל־הֶזְזוֹ סוֹרְכָה: